

§ 2. Fundusz autorski przeznaczają się na dodatkowe wynagrodzenia autorskie (§ 2 pkt 1 uchwały) oraz stypendia literackie (§ 2 pkt 2 uchwały).

§ 3. Dodatkowe wynagrodzenia autorskie przyznaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek dyrektora wydawnictwa, zgłaszającego dzieło do masowego rozpowszechnienia.

§ 4. Dodatkowe wynagrodzenie autorskie za poszczególne dzieło (§ 3) nie powinno być niższe od kwoty stanowiącej 100% wynagrodzenia autorskiego za wydanie, stanowiącej podstawę przyznania dodatkowego wynagrodzenia, i nie może przekraczać kwoty stanowiącej 250% tego honorarium.

§ 5. 1. Wniosek o wypłatę dodatkowego wynagrodzenia powinien być zgłoszony przez dyrektora wydawnictwa do Ministra Kultury i Sztuki równocześnie z wnioskiem o zakwalifikowanie książki do masowego rozpowszechnienia.

2. Do wniosku należy dołączyć recenzję, na których podstawie wydawnictwo powzięło decyzję o wydaniu, oraz recenzje prasowe.

§ 6. Stypendia literackie przyznaje Minister Kultury i Sztuki po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Literatów Polskich.

§ 7. Stypendium literackie (§ 2 pkt 2 uchwały) może być przyznane autorowi wydanego już uprzednio wartościowego dzieła literackiego i nie może przewyższać kwoty 4.000 zł miesięcznie w okresie nie przekraczającym 12 miesięcy.

§ 8. 1. Wnioski o przyznanie stypendium mogą być zgłaszane w okresie od 1 do 30 stycznia każdego roku kalendarzowego.

2. Wnioski mogą być zgłaszane przez wszystkie jednostki organizacyjne działające w dziedzinie rozpowszechniania dzieł literackich oraz przez zainteresowanych autorów. Do wniosku należy załączyć wyczerpujące uzasadnienie.

§ 9. Sprawy organizacyjne i techniczne funduszu autorskiego prowadzi Gabinet Ministra Kultury i Sztuki.

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 maja 1964 r.

w sprawie warunków przekraczania granicy i przebywania na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej cudzoziemców zatrudnionych w transporcie międzynarodowym.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od obowiązku posiadania wiz pobytowych cudzoziemców wchodzących w skład załóg obcych statków morskich przebywających w portach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. 1. Cudzoziemcy określani w § 1 mogą wysiadać na ląd po uzyskaniu od organów Wojsk Ochrony Pogranicza przepustek marynarskich.

2. Przepustka marynarska uprawnia do przebywania w granicach miasta portowego przez czas w niej określony. Przepustka po wykorzystaniu podlega zwrotowi.

3. Wzór przepustki marynarskiej stanowi załącznik do zarządzenia.

§ 3. Organy Wojsk Ochrony Pogranicza mogą z przyczyn wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77) odmówić członkowi załogi obcego statku wydania przepustki marynarskiej, a wydaną unieważnić.

§ 4. 1. Cudzoziemiec, który utracił przepustkę marynarską, obowiązany jest zgłosić się do organu Wojsk Ochrony Pogranicza w porcie w celu złożenia wyjaśnień związanych z utratą przepustki.

2. Ponowne wydanie przepustki marynarskiej w zamian utraconej podlega dodatkowej opłacie w wysokości 50 zł.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia bezpośrednio przed odejściem obcego statku morskiego nieobecności członka jego załogi, będącego cudzoziemcem, odejście statku może być wstrzymane do czasu powrotu lub doprowadzenia nieobecnego członka załogi.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli:

- 1) członek załogi statku nie może odbywać dalszej podróży z powodu obłożnej choroby, stwierdzonej przez lekarza zakładu społecznego służby zdrowia,
- 2) członek załogi statku udał się z polecenia armatora na inny statek.

§ 6. Członek załogi obcego statku morskiego będący cudzoziemcem, który zamierza udać się poza granice miasta portowego, obowiązany jest uzyskać polską wizę.

§ 7. 1. Cudzoziemiec udający się do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu zaokrętowania na statek morski przebywający w porcie polskim, a przekraczający granicę Państwa przez lądowe lub lotnicze przejście graniczne, obowiązany jest posiadać ważny dokument żeglarski oraz polską wizę przejazdową.

2. Cudzoziemiec wchodzący w skład załogi obcego statku morskiego przebywającego w porcie polskim, udający się za granicę przez przejście lądowe lub lotnicze w celu zaokrętowania na inny statek lub w ważnych sprawach rodzinnych, obowiązany jest posiadać dokumenty określone w ust. 1.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 oraz w § 6 wiza udziela się w zasadzie w dokumencie żeglarskim. W wyjątkowych przypadkach wiza może być udzielona na blankiecie urzędowym z jednoczesnym dokonaniem w nim adnotacji stwierdzającej, że wiza jest ważna tylko łącznie z dokumentem żeglarskim. W adnotacji należy podać dane dotyczące dokumentu żeglarskiego (numer, datę i miejsce wystawienia oraz nazwę urzędu, który wydał dokument żeglarski). Ponadto wiza powinna być zaopatrzona w fotografię cudzoziemca z dokonaniem na niej odciskiem pieczęci urzędu.

4. Cudzoziemiec, określony w ust. 1 i 2 oraz w § 6, który posiada dokument żeglarski, może przekraczać gra-

nice państwową bez polskiej wizy, jeżeli przewiduje to obowiązujące Polskę porozumienie międzynarodowe.

§ 8. 1. Cudzoziemiec wchodzący w skład załogi statku powietrznego państwa, z którym Polska Rzeczpospolita Ludowa nie zawarła porozumienia o ułatwieniach przy przekraczaniu granicy państwowej, może przy wykonywaniu lotu z lądowaniem na obszarze Polski przebywać czasowo w strefie tranzytowej portu lotniczego bez obowiązku posiadania polskiej wizy.

2. Cudzoziemiec określony w ust. 1, który zamierza udać się poza strefę tranzytową portu lotniczego, obowiązany jest uzyskać polską wizę.

§ 9. 1. Cudzoziemiec zatrudniony w międzynarodowym transporcie kolejowym, samochodowym, wodnym transporcie śródlądowym lub wykonujący na polskim terytorium czynności związane z transportem międzynarodowym może przekraczać granicę państwową i przebywać czasowo na obszarze Polski na zasadach określonych w obowiązujących Polską Rzeczpospolitą Ludową porozumieniach międzynarodowych.

2. W braku porozumień międzynarodowych cudzoziemiec określony w ust. 1 obowiązany jest przy przekraczaniu granicy państwowej posiadać polską wizę.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

Załącznik do zarządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych z dnia 30 ma-
ja 1964 r. (poz. 187).

. . . . . dnia . . . . . 196 . . r.
(miejscowość)

PRZEPUSTKA MARYNARSKA Nr . . . . .

Zezwala się członkowi załogi . . . . .
(nazwa statku)

ob. . . . .
(nazwisko, imię i funkcja)

na przebywanie w granicach miasta portowego . . . . .
przez czas . . . . .

Przepustka ważna jest wraz z dokumentem tożsamości zaopatrzoną w fotografię.

Oficer kontroler WOP

(podpis)

(na odwrocie)

Pouczenie (w językach: angielskim, francuskim, niemieckim).

Niniejsza przepustka uprawnia do przebywania w granicach miasta portowego przez czas określony w przepustce i po wykorzystaniu podlega zwrotowi.

W razie utraty przepustki należy zgłosić się do organu Wojsk Ochrony Pogranicza w celu złożenia wyjaśnień z tym związanych.

Ponowne wydanie przepustki marynarskiej w zamian utraconej podlega dodatkowej opłacie w wysokości 50 zł.

188

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I PAŃSTWOWEJ KOMISJI CEN

z dnia 27 maja 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie dokonywania skupu zdecentralizowanego niektórych artykułów rolnych przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlu detalicznego lub hurtowego oraz zakłady przemysłu gastronomicznego, garmażeryjnego i przetwórstwa spożywczego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 ust. 1 zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Państwowej Komisji Cen z dnia 5 lipca 1957 r. w sprawie dokonywania skupu zdecentralizowanego niektórych artykułów rolnych przez uspołecznione przedsiębiorstwa